

Hầu Nhân Bảo dò biết được tình hình nước ta thì mừng lắm, bèn dâng thư về triều nói rằng: Ở Giao Châu đang có biến loạn, muốn nhân đó làm có để xin về kinh đô tâu việc.

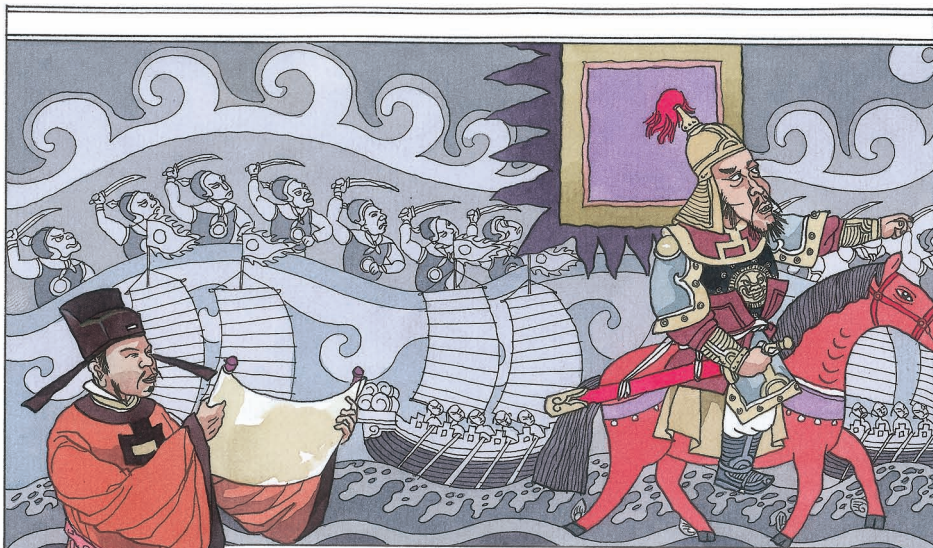
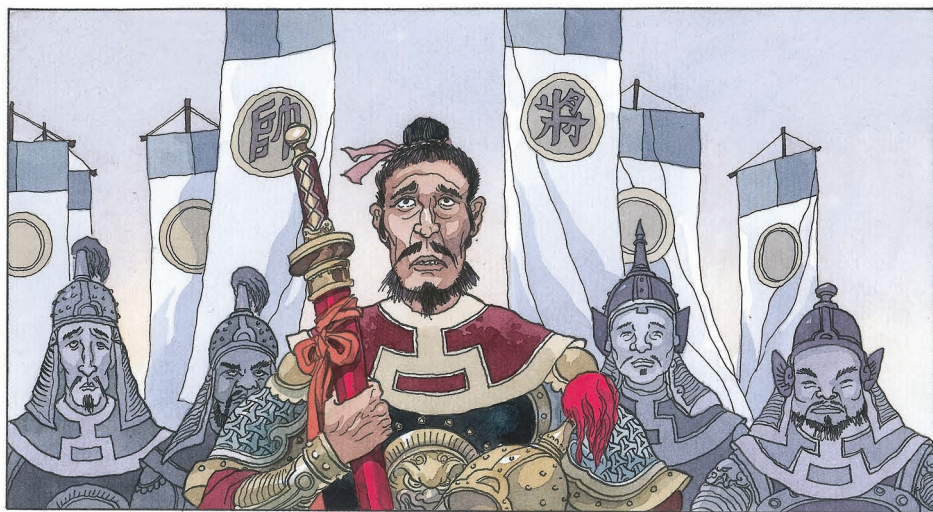

Vua Tống được thư cả mừng, toan sai người đi triệu Hầu Nhân Bảo về kinh đô ngay. Nhưng Lưu Đa Tốn là kẻ có hiểm thù với Hầu Nhân Bảo lại tâu rằng:

- Nước nhỏ kia có loạn, đó chính là cơ trời khiến chúng phải mất, thế thì ta nên xuất kì bất ý mà đánh úp. Nếu lệnh cho Hầu Nhân Bảo về kinh trước, thì mưu kia ắt sẽ bị lộ. Vậy chi bằng hãy mật sai Hầu Nhân Bảo cứ ở Ung Châu ngầm lo mọi việc, sau mới xuất quân đánh tràn sang, thắng lợi mười phần cầm chắc cả mười.

Vua Tống cho lời ấy là phải, bèn phong cho Hầu Nhân Bảo làm Giao Châu thủy lục chuyển vận sứ, lại phong cho bọn Tôn Toàn Hưng, Trần Khâm Tộ, Lưu Trưng. Giả Thực được quyền nắm binh mã, hẹn ngày kéo sang xâm lược nước Đại Cồ Việt.

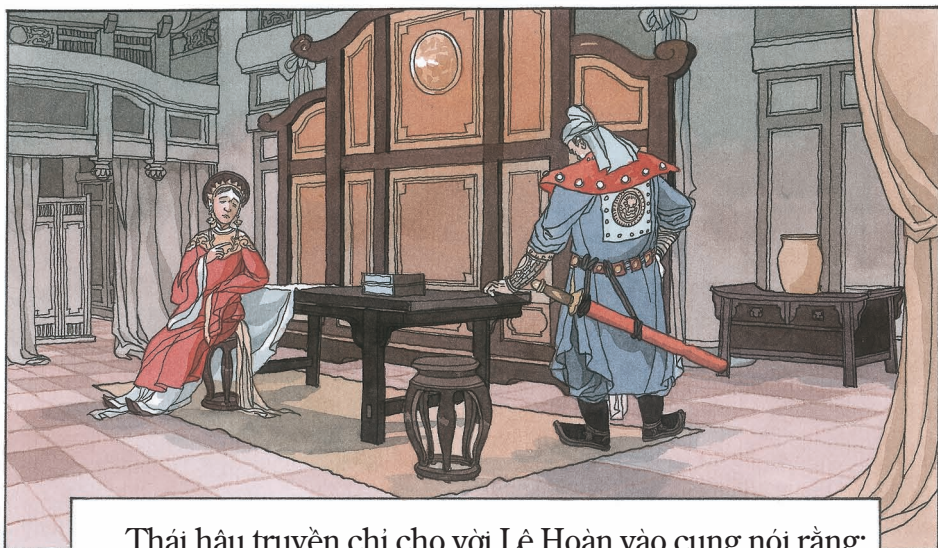

Lại nói Dương thái hậu lúc này trong cung cấm, lòng đầy những lo toan. Bên ngoài nhà Tống sửa soạn đem binh xâm lấn, bên trong nội loạn vẫn chưa dẹp yên.

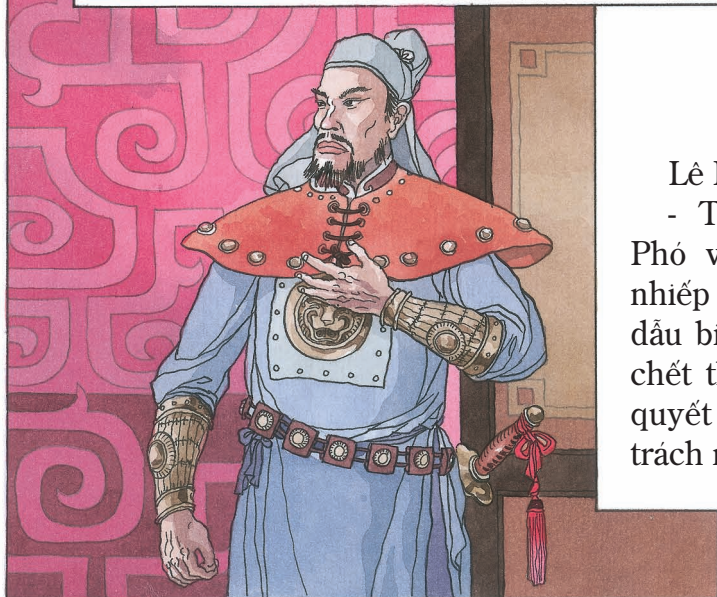
Trong đám quyền thần của triều đình nhà Đinh lúc bấy giờ, duy chỉ có Thập đạo tướng quân Lê Hoàn là người đảm đương được việc lớn của đất nước mà thôi.

Thái hậu truyền chỉ cho vời Lê Hoàn vào cung nói rằng:
- Bọn Nguyễn Bặc dấy quân làm loạn, gây kinh động cả nước nhà ta, mà vua thì còn nhỏ tuổi, chưa thể kham nổi việc cứu nạn. Vậy các ông sớm liệu, chớ để tại họa về sau.

Lê Hoàn tâu:
- Thần ở chức Phó vương, quyền nhiếp chính sự, cho dầu biến loạn sống chết thế nào, cũng quyết đảm đương trách nhiệm.